

Sygn. akt III RC 219/18

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2019r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący : S.S.R. Rafał Agaciński

Protokolant : st. sekr. sąd. Anna Domagalska

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2019r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa D. K. (1)

przeciwko małoletniemu O. K. reprezentowanemu przez matkę M. K.

o obniżenie alimentów

1. zasądza od powoda D. K. (1) na rzecz małoletniego pozwanego O. K. (1) obniżoną rentę alimentacyjną w kwocie po 440 zł (czteryście czterdzieści złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 8.10.2018r. płatną z góry do 15- tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniego pozwanego M. K. w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny w Pile z dnia 19.10.2016r. w sprawie XIV C 615/16,

2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

3. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

SSR Rafał Agaciński

Sygn. akt III RC 219/18

UZASADNIENIE

Powód D. K. (1) złożył w dniu 08.10.2018r. pozew o obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletniego syna O. K. (1) wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile z dnia 19.10.2016r. w sprawie sygn. akt XIV C 615/16 z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 300 zł miesięcznie, płatnej do 15-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za każdorazowe niedotrzymanie terminu. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że od czasu poprzedniego orzekania o wysokości jego obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego O. K. (1) nastąpiły istotne zmiany w jego sytuacji osobistej i majątkowej. Pogorszyła się bowiem sytuacja materialna powoda, gdyż obecnie pracuje on w kraju i jego wynagrodzenie znacznie się obniżyło.

Nadto wspólnie z obecną partnerką wynajmuje mieszkanie, a w listopadzie 2017r. z ich związku urodziły się im bliźnięta, przez co w znaczny sposób wzrosły koszty utrzymania.

W odpowiedzi na pozew z dnia 29.11.2018r. matka małoletniego pozwanego M. K. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz wzajemne zniesienie kosztów procesu pomiędzy stronami wskazując, że aktualne możliwości zarobkowe powoda są o wiele wyższe niż te, które wynikają z dokumentów załączonych przez niego do pozwu tj. 2700 zł brutto miesięcznie. Powód jest bowiem z wykształcenia rzeźnikiem-wędliniarzem, a nadto od lat pracuje w zawodzie budowlańca i w okresie gdy był w związku z matką małoletniego osiągał zarobki w granicach 3000-3500 zł netto miesięcznie. Winien on zatem dołożyć wszelkich starań w celu pełnego wykorzystania posiadanych możliwości zarobkowych. Nadto matka małoletniego wskazała, że D. K. (1) nie przedstawił żadnych dowodów na to, że jego sytuacja majątkowa uległa istotnej zmianie po przyjściu na świat kolejnych dzieci. Sam bowiem fakt ich urodzenie nie jest w ocenie M. K. wystarczającym powodem do obniżenia alimentów należnych od D. K. (1) na rzecz małoletniego O. K. (1). Matka małoletniego podała także, że obecne koszty utrzymania syna stron wynoszą 1166,50 zł miesięcznie, w tym odzież i obuwie- 100 zł, środki czystości – 60 zł, koszty utrzymania mieszkania – 195,75 zł, śmieci – 15- zł, wydatki szkolne – 13,75 zł, obiady w szkole – 70 zł, zabawki – 50 zł, leki, witaminy i leczenie – 80 zł, wyżywienie – 400 zł, rozrywka – 50 zł, urodziny – 29 zł oraz wakacje i ferie – 100 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni O. K. (2) ur. (...) jest synem D. K. (2) i M. K.. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile wydanym dnia 19.10.2016r. w sprawie sygn. akt XIV C 615/16 rozwiązane zostało małżeństwo rodziców małoletniego pozwanego poprzez rozwód z winy M. K., wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim O. powierzone zostało jego matce, zaś powód obciążony został obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz syna w kwocie po 500 zł miesięcznie.

W tamtym okresie powód nie pracował i utrzymywał się z oszczędności poczynionych w czasie pracy za granicą. Do 2016 r. D. K. (1) wyjeżdżał bowiem w celach zarobkowych do B. i pracował tam w gospodarstwie rolnym. Natomiast matka małoletniego pozwanego zatrudniona była w Komendzie Powiatowej Policji w W. jako funkcjonariusz Policji i osiągała z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości średnio około 2200 zł netto miesięcznie. Już od Świąt Wielkanocnych 2016r. rodzice małoletniego zamieszkiwali osobno, przy czym małoletni pozwany zamieszkiwał z matką, a powód mieszkał w W..

Obecnie małoletni pozwany oraz jego matka mieszkują z rodzicami M. K., w mieszkaniu wynajmowanym przez jej ojca – J. K.. Na miesięczne koszty utrzymania mieszkania składają się koszty najmu – 155,35 zł, prądu – 125 zł, wody – 35 zł i wywozu odpadów komunalnych – 60 zł. W lokalu tym użytkowany jest także system ogrzewania centralnego, wykorzystywany w sezonie grzewczym do ogrzewania mieszkania, a w sezonie letnim do podgrzania wody. Koszt zakupu węgla wynosi średnio około 125 zł miesięcznie. Łączny koszt utrzymania mieszkania wynosi około 500 zł.

Małoletni O. K. (2) jest uczniem I klasy Szkoły Podstawowej w N.. Podręczniki szkolne dla chłopca zapewnione zostały bezpłatnie przez szkołę poza podręcznikiem do religii, który matka małoletniego musiała zakupić sama. Koszt zakupu podręcznika oraz innych wydatków szkolnych tj. komitet rodzicielski, ubezpieczenie, składki klasowe oraz wycieczki szkolne chłopca wynosi łącznie średnio około 50 zł miesięcznie. Na zakup odzieży i obuwia dla małoletniego niezbędna jest każdego miesiąca kwota 100 zł, zaś na zakup środków higieny i czystości – 60 zł miesięcznie. Małoletni pozwany nie choruje przewlekle i nie korzysta ze specjalistycznej opieki lekarskiej, zaś koszt zakupu witamin i leków na sezonowe przeziębienia dla chłopca to kwota 80 zł miesięcznie. Koszt wyżywienie O. w domu wynosi 350 zł miesięcznie, a nadto do tego dochodzi kwota 70 zł stanowiąca koszt obiadów spożywanych przez chłopca w szkole. Małoletni nie korzysta z żadnych zajęć pozaszkolnych, zaś na zapewnienie mu rozrywki oraz zakup zabawek niezbędna jest każdego miesiąca kwota 50 zł. Natomiast udział małoletniego w kosztach utrzymania mieszkania wynosi około 125 zł miesięcznie. Łączny koszt zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego O. K. (1) wynosi zatem 885 zł miesięcznie.

M. K. nadal jest zatrudniona w Komendzie Powiatowej Policji w W.. jako funkcjonariusz Policji. W całym 2018 r. wysokość średnich miesięcznych świadczeń osiągniętych przez matkę małoletniego pozwanego z uwzględnieniem otrzymanych przez nią dodatków do pensji, świadczeń pracowniczych i nagród wyniosła 3727,63 zł netto (k 116 akt).

D. K. (1) pozostaje w związku partnerskim z J. P.. Ze związku tego powód posiada dwójkę synów A. i K. rodz. K. urodzonych dnia (...) Chłopcy spożywają już posiłki stałe, nadal używają pieluch i pozostają w domu pod opieką J. P.. Partnerka powoda z zawodu jest sprzedawcą, obecnie jednak jest bezrobotna i przebywa na zasiłku macierzyńskim, pobierając z tego tytułu świadczenie w kwocie 1450 zł miesięcznie, które przysługiwać jej będzie do lutego 2019r. Dodatkowo otrzymuje ona także świadczenie wychowawcze 500+ w kwocie 1500 zł miesięcznie oraz alimenty na starszą córkę w kwocie 400 zł miesięcznie.

Ojciec małoletniego pozwanego z zawodu jest rzeźnikiem-wędliniarzem, zawsze jednak pracował przy pracach wykończeniowych na budowach oraz przy remontach. Obecnie D. K. (1) zatrudniony jest w firmie Wytwórnia (...) w W. na stanowisku brukarz i z tego tytułu uzyskuje wynagrodzenie w granicach kwoty 2100 zł netto miesięcznie.

Powód zamieszkuje wraz z małoletnimi synami, swoją partnerką i jej córką z poprzedniego związku, w wynajmowanym mieszkaniu w W.. Miesięczne koszt utrzymania mieszkania oscyluje w granicach kwoty 1255 zł, w tym: czynsz – 1000 zł, prąd – 65 zł, woda – 35 zł, gaz – 105 zł (przy czym po rozliczeniu rocznym potrzebna była dopłata ponad 300 zł) i wywóz odpadów komunalnych – 50 zł. Nadto każdego miesiąca powód pokrywa koszty zaspokojenia własnych usprawiedliwionych potrzeb, w tym około 300 zł na wyżywienie oraz około 50 zł na zakup środków higieny i czystości. Do tego dochodzą koszty ubrania i obuwia.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile uregulowane zostały kontakty powoda z małoletnim O. K. w ten sposób, że powód ma prawo zabierać małoletniego poza jego miejsce zamieszkania co drugi i czwarty weekend miesiąca, poczynając od piątku po zajęciach wychowawczo-dydaktycznych do niedzieli do godz. 18:00, w drugi tydzień ferii zimowych, w okresie wakacji letnich przez dwa pierwsze tygodnie lipca i dwa pierwsze tygodnie sierpnia, a nadto w latach nieparzystych w Wigilię od 15:00 do godz. 13:00 w I dzień Świąt Bożego Narodzenia oraz w I dzień Świąt Wielkanocnych od godz. 9:00 do 18:00, zaś w latach parzystych w I dzień Świąt Bożego Narodzenia od godz. 09:00 do 18:00 i w II dzień Świąt Wielkanocnych od godz. 09:00 do godz. 18:00. Następnie w toku postępowania prowadzonego przez tut. Sąd w sprawie sygn. akt III Nsm 142/17, dnia 01.08.2017 r. rodzice małoletniego pozwanego zawarli ugodę co do zmiany sposobu uregulowania tych kontaktów, w ten sposób, że obok kontaktów ustalonych wyrokiem rozwodowym, powód ma prawo zabierać małoletniego syna poza miejsce zamieszkania M. K.:

1. w dniach 2 lutego, 27 maja, 1 czerwca, 23 czerwca, 21 stycznia w lata nieparzyste od godziny 15.00 do godziny 17.00, a w lata parzyste od godziny 17.00 do godziny 19.00, chyba, że w danym terminie przypadnie środa, bo wówczas kontakt odbywa się zgodnie z punktem 2 ugody,
2. w każdą środę w godzinach od 14.30 do 18.30, przy czym nie ma zastosowania ten kontakt w okresie odrębnie uregulowanym w wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny w Pile z dnia 19.10.2016r. w sprawie XIV C 615/16,
3. wnioskodawca będzie miał prawo do rozmowy telefonicznej z małoletnim synem w każdy poniedziałek w godzinach od godziny 18.00 do godziny 19.00, przy czym wnioskodawca zobowiązuje się przekazać uczestniczkę telefon i ponosić koszty jego utrzymania w celu realizacji tego kontaktu, a uczestniczka zobowiązuje się umożliwić wnioskodawcy rozmowę telefoniczną z dzieckiem w tym terminie.

Powód na bieżąco wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego O. K. (1) oraz regularnie realizuje kontakty z synem w sposób wskazany powyżej.

W okresie ostatnich 6 miesięcy Powiatowe Urzędy Pracy w O., P. i P. dysponowały ofertami pracy na stanowisku malarz, szpachlarz, pracownik ogólnobudowlany, brukarz, rzeźnik-wędliniarz oraz dla osób bez zawodu z średnim proponowanym wynagrodzeniem w granicach 3000 zł brutto miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: kopię odpisów skróconych aktów urodzenia k. 3-4; zaświadczenie o zatrudnieniu i informacja o wysokości wynagrodzeniu powoda k. 5, 73, 100; kopia wyroku SO w Poznaniu sygn. akt XIV C 615/16 k. 6-7; dane i wydruki z systemu PESEL-SAD k. 19-24; wydruk z systemu (...) w sprawie sygn. akt III Nsm 142/17 k. 32; faktury, rachunki, paragony, potwierdzenia przelewów k. 40-72, 75-77, 106-112; zaświadczenie o zatrudnieniu i informacja o wysokości wynagrodzenia M. K. k. 74, 116; informacje z PUP w P., P. i O. k. 93-95, 97, 114; zeznania powoda D. K. (1) k. 79, 118; zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego M. K. k. 79-80, 119 oraz dokumenty zgromadzone w aktach XIV C 615/16 SO w Poznaniu z/s w Pile.

Sąd za wiarygodne w całości uznał zeznania powoda D. K. (1), były one bowiem jasne i logiczne, a nadto potwierdzone zostały dokumentami złożonymi przez powoda do akt niniejszej sprawy. Zaś wskazane przez niego koszty utrzymania mieszkania oraz wydatki na pokrycie potrzeb tj. wyżywienie czy środki higieny i czystości, nie odstawały od przeciętnej wysokości tego rodzaju wydatków, znanej Sądowi w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych. Nadto Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda co do częstotliwości i sposobu realizowania przez niego kontaktów z małoletnim O..

Również zeznania złożone w toku niniejszego postępowania przez przedstawicielkę ustawową małoletniego pozwanego M. K. w całości zasługiwały na przymiot wiarygodności. W kwestii wydatków na utrzymanie małoletniego, M. K. wskazała m.in., że O. nie choruje przewlekłe, nie zażywa na stałe żadnych leków, podręczniki szkolne, poza książką do nauki religii, zapewnione zostały mu bezpłatnie przez szkołę, a nadto że chłopiec korzysta z obiadów szkolnych oraz różnego rodzaju wyjazdów i wycieczek organizowanych przez szkołę. Nadto matka małoletniego potwierdziła, że powód wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego oraz realizuje kontakty z nim w sposób wynikający z wyroku rozwodowego oraz ugody.

Treść i autentyczność zebranych w sprawie dokumentów nie wzbudziła wątpliwości Sądu z urzędu, a same strony w tej kwestii nie zgłaszały zarzutów, wobec czego uznano dokumenty z wartościowy dowód w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą rozstrzygnięcia w sprawie była treść art. 138 krio, w myśl którego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokojenia potrzeb własnymi siłami. Rozstrzygnięcie w oparciu o art. 138 krio wymaga zawsze porównania stanu istniejącego w dacie poprzedniego ustalenia wysokości alimentów ze stanem istniejącym w dacie orzekania o zmianie wysokości alimentów. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 krio należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowe i majątkowe stron.

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 krio, w myśl którego rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskalby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych, zdrowia i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też

oddzielnie. Ponadto ustawodawca w § 2 art. 135 krio przewidział możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego w całości lub części względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie (por. teza IV i VII uchw. SN z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42 oraz orz. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

W przypadku opóźnienia w zapłacie przez zobowiązanego świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego, temu ostatniemu przysługuje nadto roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 kc.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy dojść do wniosku, że od czasu poprzedniego orzekania o wysokości renty alimentacyjnej, co miało miejsce ponad dwa lata temu, nastąpiła znaczna zmiana w sytuacji życiowej i materialnej powoda. Przede wszystkim wskazać należy, że dnia (...) urodziło się dwoje kolejnych dzieci powoda tj. małoletni A. i K. rodz. K., pochodzący z jego związku z J. P.. Zmianie uległa także sytuacja finansowa powoda, a w szczególności wysokość osiąganych dochodów z pracy. Nadto w tym czasie małoletni pozwany rozpoczął naukę szkolną i w związku z tym zmienił się zakres jego usprawiedliwionych potrzeb. Wreszcie, jak ustalono w toku postępowania, znacznie wzrosły możliwości zarobkowe matki małoletniego pozwanego.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że nastąpiła zmiana okoliczności w rozumieniu art. 138 krio uzasadniająca ponowne ustalenie wysokości renty alimentacyjnej na rzecz małoletniego pozwanego O. K. (1).

Ustalając zakres potrzeb małoletniego pozwanego, podlegających uwzględnieniu przy określaniu wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda względem jego syna, Sąd opierał się na twierdzeniach podniesionych przez matkę małoletniego M. K. w treści odpowiedzi na pozew z dnia 29.11.2018r. (k. 38), co do zasady uznając za uzasadnione większość wymienionych tam kosztów. Niemniej w ocenie Sądu do kosztów tych nie można zaliczyć wydatków ponoszonych przez matkę małoletniego na zakup prezentów i podarunków dla chłopca, organizację jego imprez urodzinowych oraz kosztów związanych z organizacją wyjazdów wakacyjnych w okresie letnim i zimowym. Należy bowiem wskazać, że obdarowywanie prezentami stanowi przejaw dobrej woli czy też jeden ze sposobów wyrażania uczuć. To, czy ktoś da prezent, zależy wyłącznie od niego samego. Dlatego też zdaniem Sądu brak podstaw, aby zobowiązywać jedno z małżonków do finansowania w ramach obowiązku alimentacyjnego prezentów, które dziecku zamierza wręczyć drugie z małżonków (tak postanowienie SA w Warszawie z 29 maja 2013 r. sygn. akt VI ACz 1120/13, niepubl.). W opinii Sądu te same argumenty znajdują zastosowanie przy zasadności uwzględnienia kosztów organizacji przyjęć urodzinowych dla dziecka. Nadto Sąd zważył także, iż zgodnie z ugodą zawartą pomiędzy rodzicami małoletniego w zakresie uregulowania kontaktów chłopca z ojcem (sygn. akt III Nsm 142/17 z dnia 01.08.2017r. k. 32) dzień swoich urodzin małoletni pozwany spędza zarówno z powodem, jak i z matką. Zarówno powód, jak i matka małoletniego mają zatem możliwość samemu zorganizować atrakcje urodzinowe dla syna oraz wręczyć mu prezent. W związku z tym każdy z nich winien ponosić związane z tym koszty samodzielnie. Do podobnych wniosków doszedł Sąd rozważając zasadność obciążania powoda kosztami wyjazdów wakacyjnych organizowanych dla małoletniego pozwanego przez jego matkę. Należy bowiem podkreślić, że małoletni O. spędza ferie zimowe i wakacje letnie również z powodem. W tym czasie to wyłącznie na nim spoczywa obowiązek organizacji atrakcji czy też wyjazdów wakacyjnych dla syna oraz pokrywania związanych z tym kosztów. Dlatego też również matka małoletniego winna samemu pokrywać koszty ewentualnych pobytów wakacyjnych małoletniego O..

Pozostałe potrzeby małoletniego pozwanego wskazane przez M. K., co do zasady zasługiwały na uwzględnienie przy ponownym określaniu wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniego O., jednakże dopiero po uprzedniej weryfikacji ich wysokości. I tak, ustalając udział małoletniego pozwanego w kosztach utrzymania mieszkania, Sąd wziął pod uwagę, że z przedłożonych przez M. K. dowodów w postaci rachunków i faktur, wynika iż średni miesięczny koszt utrzymania mieszkania wynosi około 500 zł. Skoro zaś w mieszkaniu tym zamieszkują łącznie cztery osoby, to koszty jego utrzymania winny być pokrywane przez każdego z nich w równej części. Dlatego też udział małoletniego w tych kosztach wynosi 125 zł miesięcznie. Biorąc zaś pod uwagę, że małoletni pozwany ma obecnie niecałe 8 lat, matka małoletniego nie podniosła jakoby wymagał on stosowania specjalnej, a przez to droższej diety, a w ciągu tygodnia spożywa obiady w szkole, Sąd uznał, że na pokrycie kosztów jego żywienia w domu wystarczająca będzie kwota 350 zł miesięcznie. Uwzględniając zaś koszt obiadów szkolnych, całkowity koszt

wyżywienia małoletniego wyniesie 420 zł miesięcznie. Mając zaś na uwadze, że małoletni pozwany nie korzysta z żadnych zajęciach pozaszkolnych, tak płatnych, jak i bezpłatnych, Sąd uznał, że na pokrycie kosztów związanych z okazjonalnymi wyjściami chłopca na basen, do kina, czy też korzystania z innych atrakcji oraz zakupu zabawek, wystarczająca będzie każdego miesiąca kwota 50 zł. Wreszcie ustalając wysokość wydatków szkolnych, Sąd miał na uwadze, że większość podręczników szkolnych chłopiec otrzymuje bezpłatnie ze szkoły, matka małoletniego musi zakupić mu jedynie książkę do religii za kwotę 18 zł (k. 80) oraz pokryć koszty składek klasowych, komitetu, ubezpieczenie w łącznej kwocie 165 zł (k. 38) i wycieczek szkolnych chłopca (k. 80) i uznał, że na pokrycie wszystkich tych wydatków wystarczająca będzie kwota 50 zł miesięcznie. Wysokość pozostałych wydatków wskazane przez M. K. w treści odpowiedzi na pozew (k. 38) nie wzbudziła wątpliwości Sądu. Jak więc ustalono w toku postępowania, pełne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego O. K. (1) to kwota 885 zł miesięcznie.

Bezsporne jest, że małoletni pozwany nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, a co za tym idzie rodzice są zobowiązani do jego alimentowania zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. Obowiązek ten obciąża rodziców małoletniego dziecka w stopniu uzależnionym od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców (art. 135 § 1 k.r.o. oraz art. 129 § 2 k.r.o.).

Podobnie jak w okresie ostatniego orzekania o wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniego O. K. (1), M. K. nadal zatrudniona jest w Komendzie Powiatowej Policji w W. jako funkcjonariusz Policji. Jednakże w minionych latach znacznie zwiększył się dochód uzyskiwany przez matkę małoletniego z tego tytułu. Poprzednio bowiem uzyskiwała ona jedynie pensję podstawową w kwocie około 2200 zł netto miesięcznie. Obecnie zaś nie tylko wzrosła sama pensja podstawowa M. K., ale też każdego miesiąca otrzymuje ona różnego rodzaju świadczenia pracownicze, dodatki do pensji oraz nagrody. Jak wynika z zaświadczenia o zarobkach matkę małoletniego (k. 116) wysokość średnich miesięcznych świadczeń uzyskanych przez M. K. w 2018 r., przy uwzględnieniu wszystkich dodatków, wyniosła 3727,62 zł netto. Zgodnie z zasadą równej stopy życiowej, z kwoty tej matka małoletniego winna pokryć usprawiedliwione koszty własnego utrzymania oraz partycypować w zaspakajaniu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego O. K. (1).

Jest oczywiste, że także pozwany, będąc świadomy ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dziecka powinien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązek łżenia na zaspokojenie potrzeb dzieci jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania, czemu ustawodawca niejednokrotnie dał wyraz w przepisach. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por. uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42).

Od czasu poprzedniego orzekania o wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniego pozwanego, zmieniła się sytuacja finansowa D. K. (1). W tamtym czasie powód nie pracował i utrzymywał się z oszczędności. Następnie już po wydaniu przez Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile orzeczenia w sprawie XIV C 615/16 ojciec małoletniego podjął pracę zarobkową w firmie (...) w P.. Powód zatrudniony był tam na podstawie umowy o pracę na czas określony, na stanowisku malarz-szpachlarz. Jednakże czas na jaki firma ta zawarła z powodem umowę o pracę upłynął w lipcu 2018r. Niemniej D. K. (1) w tym samym miesiącu rozpoczął pracę w firmie Wytwórnia (...) w W." na stanowisku brukarz. Dlatego też ustalając możliwości zarobkowe i majątkowe powoda, Sąd miał na uwadze zaświadczenie o wysokości zarobków osiągniętych przez powoda z tytułu pracy w tej firmie w 2018 r. (k. 100). Przede wszystkim jednak, Sąd kierował się zeznaniami D. K. (1) złożonymi w toku rozprawy z dnia 30.11.2018r. z których wynika, że jego wynagrodzenie oscyluje w granicach kwoty około 2100 zł (k. 79). oraz faktem, że Powiatowe Urzędy Pracy w P., P. i O. dysponowały w okresie ostatnich 6 miesięcy ofertami pracy na stanowisku malarz, szpachlarz, pracownik ogólnobudowlany, brukarz, rzeźnik-wędliniarz oraz dla osób bez zawodu za proponowanym średnim wynagrodzeniem w kwocie około 3000 zł brutto (k. 93-95, 97, 114) i uznał, że możliwości zarobkowe powoda w rozumieniu art. 135 § 1 krio kształtują się na poziomie co najmniej 3000 zł brutto miesięcznie, czyli około 2150 zł netto miesięcznie.

Zgodnie z zasadą równej stopy życiowej, z tak ustalonych dochodów powód musi pokryć koszty własnego utrzymania na które składają się koszty wyżywienia w kwocie 300 zł, zakupu środków higieny i czystości w kwocie 50 zł, ale też koszty zakupu odzieży, leków oraz udział powoda w kosztach utrzymania mieszkania ustalonych przez Sąd na łączną kwotę 1255 zł miesięcznie. Nadto podkreślić należy, że dnia 09.11.2017r. ze związku partnerskiego powoda z J. P. urodzili się małećni A. i K. rodz. K.. W związku z tym D. K. (1) ma obecnie na utrzymaniu aż troje małećnich dzieći. Sąd zważył przy tym, że małećni A. i K. są już w wieku, w którym spożywają pokarmy stałe, nadal jednak wymagają pieluszek. Nadto pochodzą oni z ciąży bliźniaczej, a więc wydatki jakie na ich utrzymanie musi ponosić powód są wyższe niż w przecięćnie, liczone są bowiem podwójnie. Dlatego też uznać należało, że okoliczność ta stanowi istotną zmianę w sytuacji powoda w rozumieniu art. 138 krio, uzasadniającą zmianę wysokości obciążającego go obowiązku alimentacyjnego. Podkreślić w tym miejscu trzeba, że zasada równej stopy życiowej nie daje podstaw do uszczuplenia kosztów utrzymania i wychowania jednych małećnich kosztem pozostałych, tylko z tej przyczyny, że spowodują one obniżenie dotychczasowego standardu życiowego tych małećnich. Powód, na którym aktualnie ciąży obowiązek alimentacyjny wobec trójki dzieći obowiązanym jest łożyć na nie alimenty z jednej strony odpowiadające jego możliwościom zarobkowym, z drugiej strony uwzględniające indywidualne usprawiedliwione potrzeby każdego z dzieći, niezależnie od kolejności ich pojawienia się.

Mając zatem na uwadze powyższe, Sąd uznał za uzasadnione obniżenie renty alimentacyjnej należnej od powoda na rzecz małećniego pozwanego O. K. (1) z kwoty 500 zł orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny w Pile z dnia 19.10.2016r. w sprawie XIV C 615/16 do kwoty 440 zł miesięcznie. Kwota ta stanowi około 50% kosztów zaspokojenia wszystkich usprawiedliwionych potrzeb małećniego (885 zł x 50% = 442,50 zł ≈ 440 zł), jednakże w opinii Sądu obciążenie powoda tymi kosztami w większej części byłoby niezgodne z zasadami współżycia społecznego. Należy bowiem wskazać, że choć to M. K. sprawuje bieżącą pieczę nad małećnim pozwanym, to dzięki bardzo szeroko uregulowanym kontaktom powoda z małećnim pozwanym, D. K. (1) również w dużym stopniu uczestniczy w życiu syna. Chłopiec spędza bowiem z ojcem nie tylko dwa weekendy w miesiącu, ale też przebywa z nim przez dwa tygodnie w lipcu i sierpniu oraz przez jeden tydzień ferii, a nadto w wiele innych dni, szczególnie uregulowanych ugodą zawartą przed tut. Sądem w sprawie I. N. 147/17 oraz wyrokiem SO w Poznaniu w sprawie XIV C 615/16. W tym czasie to powód obciążony jest obowiązkiem ponoszenia kosztów utrzymania małećniego. Nadto M. K. osiąga znacznie wyższe dochody niż powód, a jednocześnie w przeciwieństwie zaś do niego nie ma na swoim utrzymaniu innych dzieći, poza małećnim pozwanym. Dlatego też w opinii Sądu obciążenie powoda większą częścią kosztów utrzymania małećniego O. byłoby niezasadne.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w pkt 1 sentencji wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt. 2).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie z art. 100 kpc i wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań koszty procesu należało wzajemnie pomiędzy stronami znieść.

SSR Rafał Agaciński